

Sygn. akt I ACa 416/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Wiesława Kaźmierska
Sędziowie:	SA Agnieszka Sołtyka (spr.) SA Tomasz Żelazowski
Protokolant:	sekr.sądowy Magdalena Stachera

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2014 r. na rozprawie w Szczecinie

sprawy z powództwa (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko J. C.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

z dnia 12 marca 2014 r., sygn. akt I C 5022/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. **oddala powództwo,**

2. **zasądza od powoda (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz pozwanego J. C. kwotę 2.400 (dwa tysiące czterysta) złotych tytułem kosztów procesu;**

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.113 (trzy tysiące sto trzynaście) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Agnieszka Sołtyka Wiesława Kaźmierska Tomasz Żelazowski

IACa 416/14

UZASADNIENIE

Powódka (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła do Sądu Rejonowego (...) w L. VI Wydział Cywilny pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko J. C. o zasądzenie kwoty 57 814,96 zł z odsetkami

umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od 16 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 29 943,55 zł tytułem odsetek umownych naliczonych do dnia 15.04.2013 r.

W uzasadnieniu podała, że na podstawie Ksiąg Rachunkowych (...) Bank (...) S.A. stwierdzono, że na dzień 15.04.2013 roku figuruje w nich wymagalna i niespłacona wierzytelność Banku przysługująca od pozwanego, wynikająca z czynności bankowej objętej umową Kredyt (...) nr (...) z dnia 04.05.2009 roku, na co składa się: należność główna – 57814,96 zł, należność z tytułu odsetek naliczonych do dnia 15.04.2013r w wysokości 29943,55 zł. Powód na podstawie art. 481 § 1 k.c. domaga się zapłaty odsetek w kwocie 29943,55 zł, których nie kapitalizuje. Powód podał, że wierzytelność jest w pełni wymagalna i że mimo wezwania do zapłaty pozwany swoich należności względem powoda nie uregulował.

Sąd Rejonowy (...) w L. VI Wydział Cywilny po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 18.06.2013r w elektronicznym postępowaniu upominawczym wydał nakaz zapłaty przeciwko powodowi na kwotę 87 758,51 zł oraz kwotę 1097 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w L. z dnia 18.06.2012r zaskarżając nakaz zapłaty w całości. Podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Sąd Rejonowy – (...) w L. VI Wydział Cywilny postanowieniem z dnia 31.07.2013r. stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w G.

Sąd Rejonowy w G. X Wydział Cywilny postanowieniem z dnia 23 września 2013 roku stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w G.

Pismem z dnia 27.11.2013 roku powód ograniczył powództwo w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda łącznie kwoty 13 687,24 zł wraz z odsetkami umownymi wynoszącymi czterokrotność stopy lombardowej NBP od następujących kwot i dat:- 2700 zł od dnia 11 maja 2010 roku do dnia zapłaty,- 2700 zł od dnia 11 czerwca 2010 roku do dnia zapłaty,- 2700 zł od dnia 11 lipca 2010 roku do dnia zapłaty,- 2700 zł od dnia 11 sierpnia 2010 roku do dnia zapłaty,2887,24 zł od dnia 29 sierpnia 2010 roku do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 12567,77 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i cofnął pozew w pozostałym zakresie. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w pozwie błędnie (z powodu omyłki pisarskiej) wskazano oznaczenie umowy jako (...) zamiast umowy o kredyt odnawialny nr (...) z dnia 30.05.1996r. Nie budzi jednak wątpliwości stron, jaka wierzytelność dochodzona jest pozwem. Wskazał, że powodu zaległości w spłacie, powód pismem z dnia 12 lipca 2010r. skierował do pozwanego pismo z oświadczeniem o wypowiedzeniu umowy, pozwany odebrał je 29 lipca 2010 roku. Tak więc niewymagalna część roszczenia od dnia 29 sierpnia 2010 roku stała się wymagalna. Daty wymagalności rat kredytu zapadłych przed wypowiedzeniem umowy, zgodnie z zawartą umową ugody, wskazuje harmonogram spłat kredytu. Trzyletni termin przedawnienia poszczególnych rat należy więc liczyć od dnia ich wymagalności. Dnia 19 kwietnia 2013 roku powód wniósł pozew do Sąd Rejonowego (...) w L. i zgodnie z art. 123 k.c. nastąpiła przerwa biegu przedawnienia. Raty z tytułu kapitału, wskazane w § 3 ust. 1 pkt lit. E i f umowy ugody nr (...) w łącznej kwocie 10 800 zł, których termin wymagalności przypadł na 3 lata przed dniem złożenia pozwu nie uległy przedawnieniu. Nie uległa przedawnieniu również pozostała część roszczenia wymagalna po wypowiedzeniu kredytu, to jest od dnia 29 sierpnia 2010 roku: kapitał w kwocie 2887,24 zł oraz kwota 12 567,77 zł tytułem zaległych odsetek w łącznej w kwocie 12 567,77 zł określona została w umowie ugody i ich spłata nie była powiązana ze spłatą poszczególnych rat kapitału. W umowie odsetki wynoszące czterokrotność stopy lombardowej NBP wynikają z treści umowy ugody nr (...) zgodnie z § 7 ust. 3, który stanowi, że wysokości oprocentowania kredytów przeterminowanych i kredytów postawionych po upływie okresu wypowiedzenia w stan natychmiastowej wymagalności jest zmienna i określona w uchwałach Zarządu (...) S.A.

Wyrokiem z dnia 12 marca 2014 r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

zasądził od pozwanego J. C. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 13.687,24 zł wraz z odsetkami umownymi wynoszącymi czterokrotność stopy lombardowej NBP od następujących kwot: 2.700 zł od dnia 11 maja 2010 roku do dnia zapłaty, 2.700 zł od dnia 11 czerwca 2010 roku do dnia zapłaty, 2.700 zł od dnia 11 lipca 2010 roku do dnia zapłaty, 2.700 zł od dnia 11 sierpnia 2010 roku do dnia zapłaty, 2.887,24 zł od dnia 29 sierpnia 2010 roku do dnia zapłaty; zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 12.567,77 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19.04.2013 roku do dnia zapłaty; umorzył postępowanie w pozostałym zakresie oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2.190,90 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny;

Powód (...) Bank (...) S.A z siedzibą w W. zawarł z pozwanym J. C. w dniu 31 stycznia 2006 roku umowę ugody nr (...), której to przedmiotem były warunki spłaty zadłużenia pozwanego z tytułu umowy kredytu obrotowego w rachunku kredytowym nr (...) z dnia 30.05.1996 roku zmienionej aneksem nr (...) z dnia 17.06.1996r., aneksem, nr (...) z dnia 02.04.1997r., aneksem nr (...) z dnia 23.05.1997r., aneksem nr (...) z dnia 22.05.1998r., aneksem nr (...) z dnia 24.05.1999r., aneksem nr (...) z dnia 23.05.2000 r., aneksem nr (...) z dnia 23.05.2001r., aneksem nr (...) z dnia 31.13.2001r., aneksem nr (...) z dnia 23.05.2002r., aneksem nr (...) z dnia 24.06.2002r., a aneksem nr (...) z dnia 08.07.2002r., aneksem nr (...) z dnia 22.05.2003r, oraz objętej umową ugody z dnia 01.07.2003r, umowy kredytu odnawialnego dla posiadaczy S. z dnia 09.06.2000r. zmienionej aneksem nr (...) z dnia 04.04.2001r. oraz objętej umową ugody z dnia 12.09.2003r. W § 2 ugody przyjęto, że według stanu na dzień zawarcia umowy wierzytelność powoda wyniosła ogółem 142969,35 zł w tym z tytułu kredytu obrotowego w rachunku kredytowym nr (...) z dnia 30.05.1996 roku zmienionego późniejszymi aneksami kapitał wynosił 110.187,24 zł a odsetki 12.567,77 zł. Z tytułu umowy kredytu odnawialnego dla posiadaczy S. z dnia 09.06.2000r. zmienionej aneksem nr (...) z dnia 04.04.2001r. oraz objętej umową ugody z dnia 12.09.2003r. kapitał wynosił 16.124,04 zł, a odsetki 4.090,30 zł. W § 11 ust. 12 pkt 1 ugody zawarto zapis, że bank zastrzega sobie prawo do wypowiedzenia warunków spłaty umowy ugody w przypadku stwierdzenia braku wpłaty chociażby jednej raty określonej w § 3 i § 4.

Powód pismem z dnia 17 marca 2008 roku wezwał pozwanego do zapłaty i wypowiedział warunki spłaty umowy ugody, z tym zastrzeżeniem, że w przypadku dokonania spłaty powstałych zaległości w terminie 30 dni, wypowiedzenie warunków spłaty umowy ugody traci moc. Pozwany odebrał 25 marca 2008 roku, a 18 kwietnia 2008 roku dokonał spłaty całości zaległości, w związku z tym wypowiedzenie straciło moc, a umowa obowiązywała dalej.

Powód pismem z dnia 12 lipca 2010 roku ponownie skierował do pozwanego oświadczenie o wypowiedzeniu umowy, określając obowiązek spłaty całej kwoty zadłużenia w terminie wypowiedzenia – 30 dni. Pozwany pismo odebrał 29 lipca 2010 roku. Pismem z dnia 24 września 2012 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty należności z tytułu umowy kredytu gospodarczego z dnia 04.05.2009 r. Pozwany pismo odebrał w dniu 19.10.2012r.

Po dokonaniu takich ustaleń Sąd Okręgowy uznał, że powództwo okazało się zasadne.

Wskazał, że podstawą roszczenia powoda jest umowa ugody nr (...) z dnia 31 stycznia 2006 roku, która zawierała należności banku z tytułu umowy kredytu obrotowego w rachunku kredytowym nr (...) z dnia 30.05.1996 oraz kredytu odnawialnego dla posiadaczy S..

Sąd podkreślił, że pozwany nie kwestionował, że łączyła go z powodem umowa o kredyt odnawialny oraz przyznał, że skorzystał z udzielonego kredytu i nie spłacił go w całości. Pozwany podniósł jednak zarzut przedawnienia z art. 120 § 1 k.c. w zw. z art. 118 k.c. wskazując, że roszczenia związane z prowadzeniem działalności gospodarczej przedawniają się z upływem 3 lat. Według pozwanego trzyletni okres przedawnienia upływa z dniem 10.09.2011 roku, gdyż najpóźniej we wrześniu 2008r. zaprzestał spłaty swoich zobowiązań, a powód złożył pozew 19.04.2013 roku – po terminie przedawnienia. Pozwany stał też na stanowisku, że odsetki z uwagi na przedawnienie należności głównej również ulegają przedawnieniu.

W odpowiedzi na zarzut przedawnienia roszczenia strona powodowa w piśmie procesowym z dnia 25 listopada 2013 roku ograniczyła powództwo i wniosła o zasądzenie kwoty 13.687,24 zł wraz z odsetkami umownymi wynoszącymi czterokrotność stopy lombardowej NBP oraz zasądzenie kwoty 12 567,77 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Sąd I instancji wskazał, że spornym i wymagającym ustalenia był w pierwszej kolejności podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd przywołał treść art. 120 § 1 k.c. i art. 118 k.c. i stwierdził, że w stosunku do roszczeń z umowy kredytu ustawodawca nie przewidział szczególnej regulacji w zakresie przedawnienia, zatem przyjął, iż roszczenia te przedawniają się na zasadach ogólnych, tj. wynikających z art. 118 k.c.

Sąd I instancji wskazał, że umowa uległa rozwiązaniu z upływem dnia 28 sierpnia 2010r., w następstwie upływu 30-dniowego okresu wypowiedzenia, stosownie do treści pisemnego oświadczenia z dnia 12 lipca 2010 roku. Jednocześnie z upływem tego dnia, w konsekwencji braku dobrowolnej spłaty zadłużenia przez pozwanego, cała kwota kredytu wraz z odsetkami i opłatami naliczonymi stosownie do postanowień umowy, stała się wymagalna.

W ocenie Sądu brak było podstaw do przyjęcia, że bieg terminu przedawnienia należy liczyć od września 2008 roku, gdyż od sierpnia 2008 roku pozwany przestał płacić raty.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż roszczenie z tytułu umowy kredytu obrotowego zawartej przez pozwanego w dniu 30 maja 1996 roku, a następnie zmienionej poprzez ugodę nr (...) z dnia 31 stycznia 2006 roku skutecznie wypowiedzianej z dniem 29 lipca 2010 roku, przedawnia się po upływie trzech lat od dnia ustania łączącego strony stosunku wynikającego z tejże umowy, tj. z dniem 28 sierpnia 2010r.

W ocenie Sądu meriti wniesienie przez stronę powodową pozwu w dniu 19 kwietnia 2013 r., stosownie do treści art. 123 § 1 pkt 1 k.c., skutecznie przerwało bieg tego terminu. Daty wymagalności rat kredytu zapadłych przed wypowiedzeniem umowy, zgodnie z umową ugody, wskazywał harmonogram spłat kredytu – w § 3 umowy ugody (karta 45v – 46). Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt. 1 lit. e) i f) umowy ugody za okres od lutego 2010 do sierpnia 2010 roku rata kredytu płatna do 10 – tego każdego miesiąca wynosiła 2700 zł, a we wrześniu 2010 roku 2887,24 zł. Sąd mając na uwadze powyższe terminy wymagalności za raty kredytu zasądził kwotę 13 687,24 zł wraz z umownymi odsetkami wynoszącymi czterokrotność stopy lombardowej NBP od następujących kwot:- 2700 zł od dnia 11 maja 2010 roku do dnia zapłaty,- 2700 zł od dnia 11 czerwca 2010 roku do dnia zapłaty,- 2700 zł od dnia 11 lipca 2010 roku do dnia zapłaty,- 2700 zł od dnia 11 sierpnia 2010 roku do dnia zapłaty,

- 2887,24 zł od dnia 29 sierpnia 2010 roku do dnia zapłaty.

Podkreślił też Sąd, że zgodnie z umową maksymalna stopa procentowa nie może przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego. Powód wnosił w o zasądzenie umownych odsetek naliczanych według zmiennej stopy procentowej wynoszącej czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP.

W punkcie II Sąd zasądził odsetki w kwocie 12 567,77 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19.04.2013 roku, czyli od dnia wniesienia powództwa (art. 481 kc). Podkreślił, że kwota tytułem zaległych odsetek została wskazana w § 2 ust. 1 pkt 1b umowy ugody nr (...) (karta 45v). Jej spłata miała nastąpić w ratach począwszy od października 2010r. do lutego 2011r. (§3 ust 2 pkt 1 - k.36v). Biorąc pod uwagę termin wniesienia pozwu, nie uległa przedawnieniu i należy ją zasądzić w pełnej wysokości.

Z uwagi na ograniczenie przez powoda powództwa w piśmie procesowym z dnia 25 listopada 2013 roku Sąd umorzył postępowanie w pozostałym zakresie.

Odnosząc się do zarzutu pozwanego sformułowanego w piśmie z 27.01.14r. Sąd wskazał, że nie ma wątpliwości co do przedmiotu i podstawy faktycznej roszczenia powoda, a podanie tytułu pochodzenia dochodzonej należności jako "Kredyt (...)" było jedynie omyłką pisarską. Sąd stwierdził, że w sprzeciwie zarzuty do nakazu zapłaty pozwany przyznał, że z powodem łączyła go umowa kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 30.05.1996r., że strony kolejnymi aneksami prolongowały warunki i termin spłaty, że nie był w stanie spłacać zaciągniętego zobowiązania i pismem z dnia 12.07.2010r. powód wypowiedział pozwanemu umowę. Podkreślił w związku z tym Sąd, że pozwany podniósł jedynie zarzut przedawnienia roszczenia, natomiast nie kwestionował istnienia należności i jej tytułu, nie podnosił, aby wobec powodowego banku posiadał inne zobowiązanie, które byłoby określone w pozwie. Przywołał jedynie zarzut przedawnienia. Ze względu na profesjonalny charakter występującego pełnomocnika uznał Sąd, że w sprzeciwie zgłosił wszystkie zarzuty oraz okoliczności faktyczne mające wpływ na rozstrzygnięcie sprawy (art. 505⁽⁽³⁵⁾⁾ k.p.c., art. 505⁽⁽²⁸⁾⁾ k.p.c. w zw. z art. 503§1 k.p.c.).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., biorąc pod uwagę, że powód wygrał proces jedynie w 30 %, a przegrał go w 70 %. Powód poniósł jedynie koszty opłaty od pozwu w wysokości 1097 zł, pozwany zaś koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3600 zł.

Z rozstrzygnięciem tym nie zgodził się pozwany, wno sząc apelację, w której zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w G. w pkt I, II i III.

Wyrokowi temu zarzucił sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego wyrażającego się w przyjęciu, iż:

- powód uzupełnił braki formalne pozwu poprzez nadesłanie własnoręcznie podpisanego pozwu wraz z załącznikami w sytuacji, gdy powód nadesłał pozew bez wszystkich pierwotnie złożonych załączników tj. bez odpisu umowy nr (...) z dnia 04.05.2009 r., która miała stanowić podstawę pozwu,

- w toku postępowania nie doszło do zmiany powództwa,

- w sprawie nie doszło to przedawnienia roszczenia minio faktu, że dokumenty na

których zostało oparte powództwo, a w konsekwencji zaskarżony wyrok, zostały złożone

dopiero 25.11.2013 r. w sytuacji, gdy przedawnienie roszczenia nastąpiło 12.07.2013r.

Wskazując na te zarzuty apelujący wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części i odmienne orzeczenie co do istoty sprawy poprzez oddalenie powództwa w całości oraz o obciążenie powoda kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje;

Apelacja jest uzasadniona, co skutkowało wydaniem przez Sąd Apelacyjny orzeczenia reformatoryjnego w postulowanym przez apelującego kierunku.

W niniejszej sprawie Sąd I instancji uwzględnił powództwo w ostatecznie dochodzonym przez powoda zakresie, gdyż uznał, że żądanie powoda nie jest przedawnione, albowiem wniesienie pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 19.04.2013r przerwało bieg terminu przedawnienia, który rozpoczął się od 28 sierpnia 2010r. Sąd I instancji stanął na stanowisku, że w sprawie tej nie doszło do zmiany powództwa, albowiem w piśmie z dnia 25 listopada 2013 roku powód jedynie sprostował tytuł pochodzenia dochodzonej należności, a wcześniejsze jej

określenie jako "Kredyt (...)" było jedynie omyłką pisarską. Wskazał przy tym Sąd, że w sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany potwierdził zadłużenie z tytułu kredytu zaciągniętego u powoda.

Z tym stanowiskiem nie sposób się zgodzić i słuszne w tym zakresie są zarzuty apelującego.

Przypomnieć trzeba, że postępowanie w niniejszej sprawie zostało zainicjowane w trybie postępowania elektronicznego. W uzasadnieniu tego pozwu strona powodowa podała, że na podstawie (...) Bank (...) S.A. stwierdzono, że na dzień 15.04.2013 roku figuruje w nich wymagalna i niespłacona wierzytelność Banku przysługująca od pozwanego, wynikająca z czynności bankowej objętej umową Kredyt (...) nr (...) z dnia 04.05.2009 roku, na co składa się: należność główna – 57814,96 zł, należność z tytułu odsetek naliczonych do dnia 15.04.2013r w wysokości 29943,55 zł. Podano też, że powód na podstawie art. 481 § 1 k.c. domaga się zapłaty odsetek w kwocie 29943,55 zł, których nie kapitalizuje. Powód podał, że wierzytelność jest w pełni wymagalna i że mimo wezwania do zapłaty pozwany swoich należności względem powoda nie uregulował. Pierwotny pozew (złożony 19.04.2013 r.) opierał się o następujące dowody: wezwanie do zapłaty (...) z dnia 24.09.2012 r., potwierdzenie doręczenia ostatecznego wezwania do zapłaty, wyciąg z ksiąg (...) z dnia 26.03.2013 oraz umowa (...) z dnia 04.05.2009 r., z której powód wywodził swoje roszczenie.

Po wniesieniu przez pozwanego sprzeciwu od wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym, który to sprzeciw, zgodnie z treścią art. 505³⁵ k.p.c. nie wymaga uzasadnienia i co do którego art. 503 § 1 k.p.c. zdanie drugie nie stosuje się (poza zarzutami, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór), powoda obciążały obowiązki wynikające z art.505³⁷ § 1 k.p.c. W szczególności miał obowiązek złożyć własnoręcznie podpisany odpis pozwu wraz załącznikami, do czego został zobowiązany zarządzeniem z dnia 6 listopada 2014r (k.22).

W wykonaniu tego zarządzenia powód złożył pismo z dnia 25 listopada 2013r (k. 24- 83). W piśmie tym powód ograniczył powództwo w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanego łącznie kwoty 13 687,24 zł wraz z odsetkami umownymi wynoszącymi czterokrotność stopy lombardowej NBP od następujących kwot i dat:- 2700 zł od dnia 11 maja 2010 roku do dnia zapłaty,- 2700 zł od dnia 11 czerwca 2010 roku do dnia zapłaty,- 2700 zł od dnia 11 lipca 2010 roku do dnia zapłaty,- 2700 zł od dnia 11 sierpnia 2010 roku do dnia zapłaty,2887,24 zł od dnia 29 sierpnia 2010 roku do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 12567,77 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i cofnął pozew w pozostałym zakresie. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w pozwie błędnie (z powodu omyłki pisarskiej) wskazano oznaczenie umowy jako (...), zamiast umowy o kredyt odnawialny nr (...) z dnia 30.05.1996r.

W ocenie sądu odwoławczego pismo to stanowi w istocie zmianę powództwa, gdyż powód wskazał w nim na inną umowę kredytową, która stanowi podstawę jego żądań. Żądanie zgłoszone w piśmie z 25.11.2013r jest w istocie nowym powództwem, a jego podstawę stanowi inna umowa kredytowa tj. umowa (...) z dnia 30.05.1996r. Dodać bowiem należy, że w niniejszej sprawie nigdy nie została złożona umowa (...) z dnia 04.05.2009 r., z której zgodnie z treścią pierwotnego pozwu, powód wywodzi swoje roszczenie i która miała stać się podstawą wpisów do Ksiąg Rachunkowych powodowego banku (k. 28).

Taka zmiana żądania w istocie była dopuszczalna, nie prowadziła do nieważności postępowania, choć sprawę rozpoznawał Sąd Okręgowy, nie będąc do tego właściwy rzeczowo ze względu na wartość przedmiotu sporu, a wskazywane przez pozwanego naruszenie postępowania nie miało wpływ na treść wydanego wyroku.

Jednakże uznać trzeba, że powód w istocie wycofał się z żądania sformułowanego pozwem z dnia 19.04.2013r. i w to miejsce wytoczył nowe powództwo.

Rację ma wobec tego apelujący, który zarzuca, że nie można podzielić argumentacji powoda, że wpisanie ciągu znaków: (...) zamiast „kredyt obrotowy w rachunku kredytowym w formie odnawialnej linii kredytowej w walucie polskiej”; - nr (...)” zamiast „nr (...)” oraz „z dnia 04.05.2009”zamiast „z dnia 30 maja 1996 r.” jest oczywistą omyłką pisarską.

Podkreślić przy tym należy, że przy piśmie z dnia 25 listopada 2013r powód nie przesłał pozwu z załącznikami w takiej wersji, jak go wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym, tylko w to miejsce wysłał zupełnie inne dokumenty.

W konsekwencji zasadny okazał się podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia. Stało się ono wymagalne w całości z dniem 28 sierpnia 2010r i to zarówno w zakresie rat wymagalnych odpowiednio w maju, czerwcu, lipcu i sierpniu 2010r, jak i odsetek wynikających z ugody nr (...) z dnia 31 stycznia 2006r.

Zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Art. 118 k.c. stanowi natomiast, że dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – termin przedawnienia wynosi trzy lata. W związku z powyższym roszczenie powoda przedawniło się z dniem 28 sierpnia 2013r. Pozew wniesiono w dniu 25 listopada 2013r, a więc po upływie terminu przedawnienia dochodzonego roszczenia.

Z tych względów na podstawie art. 386§ 1 k.p.c. należało zmienić zaskarżony wyrok i oddalić powództwo oraz w konsekwencji, na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu- art. 98 k.p.c.- zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2400 zł tytułem kosztów procesu, co stanowi wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego zawarte w punkcie II wyroku wydano stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu- art. 98 k.p.c., a na ich wysokość składa się opłata od apelacji i wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej.

A. Sołtyka W. Kaźmierska T. Żelazowski